

Kiss Benedek

Napfény-varangy

Zajlik a Duna,
háta aranylik,
jégtaréjokon
napfény varangylik.

Varangyló napfény
vállamon is -
mi szárny lehetne:
nyúves bilincs.

Roskasztyák vállam
fény nyűvei,
tocsogok tócsán,
lyukkal teli.

Kilyukad lelkem,
májam, tüdőm.
Cseppre csepp: csöppen
szét a jövőm.

Cseppre csöpp: cseppen
szét mind a múlt,
a feneketlen
bábeli kút.

Roskadoz vállam,
hólé lecsordul.
Bent egy szem kvarc-kristály
belécsikordul.

Vízpart

Kavics kacsázik,
kacsa
kavicsos parton
tipeg.

Lúdtalpam ázik.
Hápgog a nyárfaliget.

Hat lúd gereblyézi,
a hetedik nézi
az árpatalló-vizet.

Nézem
a hetediket.

Lám, hattyútollú!

"Csak hát,
ha lúd,
minek?!"

Gágint az, s penész-zölden lehulló
helypénzt
fizet.

Deresedők

Bevérződő esték,
hamuszín hajnalok.
Ránk tör az öregség.
Hó füstje kavarog.

Maholnap magunkra
maradunk, kedvesem,
míg fejünkre fönt hóra
hó gyúlik szenttelen.

Ránk tör az öregség,
akár a tolvajok!
Bevérződő esték,
hamuszín hajnalok...

Roppant nyugalom partján

Akkora nyugalom van
bennem, hogy félek:
ekkor nyugalomban
köldökömig sem érek.

Nem is vagyok tán,
akkora nyugalom van.
Lélek csak - szívnek fogytán.
Gyöngyözés - régnincs borban.

A Föld helyett most
mintha érintene a Minden,
s hajdani óceán-ritmus
nyújtóznék ereimben.

Ülök az Egy egy paránya,
s e roppant nyugalom partján
borzongok, ahogy Isten árnya
megsuhint: Leszel, mert voltál!